

[Poul Dalsager.]

det, og jeg tror altså, at vi lettere får de penge, at vi får en større produktion, bedre afsætningsmuligheder osv. som medlem af De europæiske Fællesskaber og dermed også en større social fremgang.

Et kort øjeblik troede jeg næsten, at hr. Stetter havde grebet i den forkerte skuffe og taget en forkert tale, idet han gav sig til at tale om den indenrigspolitiske økonomiske situation, om regeringens økonomiske politik, forholdet til erhvervslivet osv. Det kunne vi godt have taget en diskussion om. Hr. Stetter har jo selv været gruppeformand i et parti, som har deltaget i en regering, han kender problemerne, og han ved også, hvor vanskelige de er at løse. Det var jo det, der var karakteristisk for den afgåede regering, at det lykkedes ikke på noget område for den at løse de problemer, som man nu påstår, at denne regering skulle have løst på det halve års tid, der er gået.

Stetter: Vi kom dog i gang i KVR-regeringens tid med saneringen af økonomien. Det er den nuværende regering, der har stoppet denne sanering, og det er betænkeligt, når vi står over for nogle kolossale opgaver.

Så er der formentlig ikke mange i salen, der kan huske, hvad hr. Morten Lange sagde i formiddags kort før frokostpausen, men mit hovedindtryk var, at han bl. a. mente, sådan sagt i bred almindelighed, at folketinget ville blive tvunget til at affinde sig med både det ene og det andet. Jeg kan ikke følge den tankegang. Jeg begriber heller ikke den opgivende holdning, som en sådan udtalelse er udtryk for. Det ligner ikke det ærede medlem, som ikke plejer at sætte hverken sit eller sit partis lys under en skæppe. Vor indflydelse vil naturligvis være afhængig af vort politiske engagement og vor politiske dygtighed, og jeg må give hr. Nyboe Andersen ret i, at hvis folketinget ikke viser Europaparlamentet mere interesse, end det f. eks. har vist FN, Europarådet og Nordisk Råd, så kan vi ikke regne med at få nogen indflydelse. Men jeg tror nu så godt om mine kolleger, at de er klar over, at vi med et medlemskab får et helt andet ansvar og en helt anden indflydelse, vel at mærke hvis vi er politisk bevidste.

Hr. Morten Lange har ret til at analysere

medlemskabssituationen, men han har egentlig også en forpligtelse til at analysere den modsatte situation, nemlig hvis det ulykkelige skulle ske, at vælgerne ikke stemmer os ind i De europæiske Fællesskaber, men det gør det ærede medlem ærlig talt ikke ret meget ved. Jeg synes, han har en forpligtelse over for sine egne vælgere til at gøre dette klart.

Hr. Morten Lange fremhævede i et senere indlæg, at vi ved et frihandelsarrangement handelsmæssigt blev friere stillet end ved tilslutning til De europæiske Fællesskaber. Denne problemstilling er aldeles urigtig. Vi kan som medlem frit handle med tredjelande, vi kan derimod ikke opretholde en fri handel med EF gennem et frihandelsarrangement. Nu kan vi ikke helt vide, hvilke vilkår rest-EFTA-landene får, men vi kan få en vis fornemmelse af det ved at følge forhandlingerne mellem EF og Sverige, og der ser vi selvfølgelig for det første, at landbrugsvarerne ikke får nogen mulighed for at komme ind i EF. Vi ser, at det samme gælder levnedsmiddeleksporten f. eks. på forædlede varers område, hverken hel- eller halvkonserves kommer ind uden told. Det betyder meget for mange af vore arbejdspladser inden for både konserverfabrikation, mejerier, slagterier osv., men yderligere må man regne med, at en række særligt konkurrencedygtige varer vil blive belagt med told. Vi ved ikke, hvilke varer Fællesskabernes institutioner vil betragte som særligt konkurrencedygtige for Danmarks vedkommende, men vi ved, at der vil blive etableret strenge overvågningsprocedurer for en lang række områder. Tænk, hvad det betyder for en virksomhedsleder, at han pludselig er i den situation, at hans produkter fra den ene dag til den anden ikke kan få fri adgang til et stort marked. Men dertil kommer en lang række andre ubehagelige restriktioner, f. eks. forskellige tekniske bestemmelser og forskrifter af sundheds- og sikkerhedsmæssig betydning. Man er efterhånden gået helt bort fra told, men der er mange lande, der beskytter sig ved disse sikkerhedsmæssige restriktioner.

Endvidere er det givet, at en lang række offentlige kontrakter forbeholdes leverandører fra medlemslandene, og hvad enten man nu kan lide det eller ej, er det givet, at sådan er det i praksis. Så ubehagelighederne